

[Honoré]

liggøres, hvordan de har stillet sig til de enkelte sager. I den forbindelse ønsker kristeligt folkeparti at tage afstand fra den måde, på hvilken skattedepartementet har forvaltet offentlighedsloven. Efter vor opfattelse burde referater af interne retsmøder ikke frigives til pressen. Da det nu alligevel engang er sket, må vi tage afstand fra den holdning, visse retsmedlemmer her har tilkendegivet. Den er fundamentalt i strid med et bærende princip i dansk retspleje, nemlig at enhver, der dømmer, skal være upartisk og i enhver henseende uafhængig. Personer, der føler sig forpligtede til at gå den udpegede organisations ærinde, opfylder ikke betingelserne for at være dommer.

En ganske særlig anstødssten ved den nuværende ordning er, at et retsmedlem, der afgiver dissens, ikke engang kan få lov til at få dette offentliggjort, hvis han ønsker det. Det lovudkast, som indeholdtes i 1963-betænkningen om landsskatteretten, indeholdt i § 27, stk. 2, en regel om, at afvigende meninger på vedkommende medlems begæring skulle anføres i kendelsen, men selv en så begrænset regel har man ikke hidtil kunnet få gennemført. Tværtimod holder rettens ledelse så strengt på hemmeligholdelse, at hvis et retsmedlem, der har haft en afvigende opfattelse, gør rede for dette i en generelt formuleret avisartikel, hvor han end ikke omtaler, at ca. halvdelen af retten på et plenarmøde har tilsluttet sig hans opfattelse, så giver dette anledning til skriftlige irettesættelser fra retspræsidenten. Dette er efter kristeligt folkepartis opfattelse et utilstedeligt forsøg på meningsundertrykkelse, og det viser måske tydeligere end noget andet det meget klare behov for, at vi nu langt om længe får brudt landsskatterettens hemmelighedsfuldhed og opnår fuld åbenhed om, hvad der egentlig foregår i retten.

Flygaard (DR):

Ud fra vort synspunkt med hensyn til offentlighed i forvaltningen er retsforbundet velvilligt indstillet over for de to foreliggende lovforslag. Vi synes, det er rigtigt, at stemmetallene bliver oplyst. Vi synes, det er rigtigt, at der bliver afgivet en dissens med begrundelse.

Vi kan ikke rigtig se, at det er det store administrative problem at indføre denne of-

fentlighed. Man kunne måske komme med den bemærkning, at man så fra forskellig side, når man valgte medlemmer til landsskatteretten, sikrede sig, at det folkelige element virkelig sagligt kunne slå igennem.

Umiddelbart foretrækker vi nok det radikale forslag fremfor fremskridtspartiets forslag, men jeg har forstået fremskridtspartiet således, at de holder spørgsmålet åbent med hensyn til, om der skal angives navn. Retsforbundet er af den opfattelse, at der ikke skal oplyses navn.

Retsforbundet vil være velvilligt indstillet over for de foreliggende lovforslag ved udvalgsbehandlingen.

Første næstformand (Erlendsson):

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende lovforslag nr. L 48, hr. Glistrup, har ordet.

Glistrup (FP):

Under et tidligere punkt på dagsordenen her i dag havde jeg lejlighed til at oplyse, hvordan jeg i 14 år havde stampet af utålmodighed over, at vi dog ikke fik en tipstjeneste til idrættens tarv i Danmark. Nu kommer vi til noget, som i en lang årrække har været min kæphest, og nu er det ikke 14 år, jeg har ventet utålmodigt, nu er det 20 år.

Da landsskatteretten fyldte 20 år i 1958, var der nogle, der fandt på at opfordre mig til at skrive en jubilæumsartikel i anledning af, at man nu var kommet frem til denne milepæl i landsskatterettens historie. Men da man havde set mit manuskript, så var det nok sådan, at opdragsgiveren rendte langt væk og sagde: Nej, fy for . . . og så nogle udtryk, som man ikke kan tillade sig at gengive her fra denne talerstol. Derfor blev det altså ikke offentliggjort i 1958 i den sammenhæng, hvortil det var bestilt, men Danmarks Jurist- og Økonomforbund, som dengang var mig venligt stemt, trykte artiklen i deres tidsskrift. Den kom med nogle måneders forsinkelse i tidsskriftet Juristen for 1958. Her argumenterede jeg for forskellige punkter, hvor jeg mente man kunne bruge de næste 20 år til at forbedre landsskatterettens forhold. Det var en meget lang afhandling, og jeg må sige, nu da yderligere 20 år er gået og landsskatteretten er blevet 2 gange 20 år, at det er ikke mange af de synspunkter, jeg forfægtede for 20 år siden, der er blevet gennemført. Men